



Прво поглавље

Досадни папагај

Био је то први дан у морепловачком животу гусара Гавре.



Протеклих десет година провео је у школи за гусаре. Сада је био спреман да отплови у потрагу за благом.

Умео је да...



...тумачи
мапу са
благом...

...ОТКЉУЧА
КОВЧЕГ...



...И ИЗВОДИ
разне друге
гусарске
заврзламе.

Чак је умео и да се смеје као
прави гусар.



Штавише, Гавра је имао велику
срећу да наследи стари гусарски
брод свог деде и сву опрему која
иде уз њега.

Међутим, када је Гавра прегледао опрему, схватио је да му нешто недостаје. Није имао папагаја.

Сваком гусару је потребан папагај.



Тренутак касније, Гавра је
угледао баш оно што је тражио.



Било је папагаја свих величина и боја. Постојала је само једна невоља. Сви су били прескупни.



Када се Гавра окренуо да пође, продавац папагаја га је позвао назад.

„Ваљда бих могао да ти продам овога“, рекао је.

Гавра никада раније није видео тако лепог папагаја, па се зачудио што је овај толико јефтин.



Пошто је набавио папагаја, Гавра није часио ни часа да крене у потрагу за благом.



На пучини, Гавра је приметио брод звани Буџмасто буренце. Знао је да брод припада богатом морепловцу званом капетан Среброљуб.



Гавра је сачекао да морнари оду на ручак. Онда је одвеслао до брода и ушуњао се кроз отворен прозор.



Имао је среће. Попео се у кабину у којој је капетан чувао своје благо.

Међутим, тек што је почео да трпа златнике у џепове, снашла га је невоља.



„Псст!“, сиктао је Гавра на свог папагаја. Међутим, било је прекасно.

Гаври је био довољан један поглед на капетана Среброљуба, па да се да у бекство.



Капетан
и његови
људи јурили
су Гавру шест пута око палубе
пре него што је сироти гусар
побегао на свој чамац.

Док је веслао ка свом броду,
Гавра се бесно окренуо папагају.



Али сваки пут када би
испловили, папагај би стварао
невоље.

Баш када би се Гавра спремио да украде нечије благо, папагај би испустио крик упозорења.



Гавра би се сваки пут једва
извукао. Ускоро је почео да се
страшно живцира. Кад год би
покушао
да се
отараси
папагаја...



...овај би
му се некако
вратио на
раме.

Док је Гавра једном вечерао,
питао се шта да ради.



Никада се у животу није
осећао тако бедно. Захваљујући
том досадном папагају био је
никакав гусар, а није му остала
ни пребијена пара.

Од Гавриног снуженог лица другим муштеријама је пресела храна. Газда је покушао да га орасположи.



Толико су се унели у разговор да нису приметили лопова који се пришуњао газдиној каси.

Лопов само што није зграбио
сав новац, када је Гаврин папагај
закрештао.



„Каква дивна птица!“, рекао је газда. „Овај лопов замало да збрише с мојим парам.“



На те речи, Гаври сину. Можда ће од папагаја ипак видети неку корист.

Газда је поштено платио Гаври
за свој нови аларм против
провалника...



...папагај
је уживао
у новом
послу...

...а Гавра је
имао довољно
новца да купи
нову птицу –
овог пута тишу.

